

gaa i Skole, hvad der bevislig medfører større Udgifter for dem, end hvis Børnene ikke gik i Skole, netop fordi de skulle have disse Gaardmandsmellemheder, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen) har Lyst til at tale om. Han sagde ganske vist, at i hans Kreds eller Sogn havde man dannet en Forening, der havde dette til Opgave, men han anførte samtidig, at Foreningen var paa Retur, og at der var snarlig Udsigt til, at den afgik.

Men maa jeg — og det er navnlig foranlediget ved de af det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm) gjorde Udtalelser — gøre opmærksom paa, at det synes, som om der navnlig fra den Side var ved at opstaa en Misforstaaelse af, hvad det er, Lovforslaget gaar ud paa. Det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds gik nemlig ud fra, at det, som egentlig var Hovedpointet, det, som var Princippet i Lovforslaget, var, om det skal gøres til en offentlig, kommunal Sag at bispise Skolebørnene. Maa jeg blot minde om, at baade da jeg havde Ordet ved første Behandling og for Resten ogsaa, da jeg forelagde Lovforslaget, og den Gang vi havde det til anden Behandling, fremhævede jeg udtrykkelig — og det samme sagde ogsaa den højtærede Minister den Gang — at det, som er Hovedpointet, det, det drejer sig om, det, der er det vigtigste i Lovforslaget, er at gøre det muligt, enten det nu skal være gennem privat Foretagende eller det skal ske direkte fra Kommunens Side, at give Børnene noget at spise, uden at det regnes for Fattighjælp til Forældrene, eller Fattigforsørgelse. Det er det, der er Hovedsagen, og det er det, der staar i § 1, som er den vigtigste Paragraf, og som de Herrer have stemt for. Det er ofte nok fremhævet — og jeg vilde gerne have Lov til at slaa det fast, inden der skal stemmes om Lovforslagets endelige Vedtagelse — at det er det, der først og fremmest har foranlediget Lovforslaget, og som fremdeles er Hovedpointet i det, nemlig at det skal være saaledes herefter, at hvad enten det saa sker direkte fra Kommunekassen eller igennem private Foreninger, kan der gives Børnene Mad, uden at det regnes Forældrene som Fattighjælp.

Medens jeg er derved, vil jeg gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen). Han gaar nemlig ud fra, at naar der til Dato ingen Ting eller saa godt som ingen Ting er gjort — saadan

opfatter han det i hvert Fald — fra Kommunens Side for at bispise Skolebørn, ligger det i, at Kommunalraaden ikke have villet ofre de 8 Øre, som det koster at spørge Amtsraaden. Han gaar ud fra, at de rundt omkring i Kommunalbestyrelserne se saa meget paa de Frimærker, der skulle til for at spørge Amtsraaden, at de af den Grund undlade det. Nej, hvis der nogen Steder har været Grund til Bespising fra Kommunens Side, og Kommunalbestyrelsen ikke har gjort noget i den Anledning, saa kommer det ene og alene af, at de have sagt: Hvis vi gaa hen og give Børnene Mad, saa faa Forældrene Fattighjælp, og de trænge ikke saa stærkt, at vi kunne forsvare at lade dem gaa ind under Fattigvæsenet ved at give Børnene at spise. Det er det, der er Hovedtanken i Lovforslaget: at gøre det muligt for Kommunalbestyrelsen enten gennem private Foretagender, eller hvis saadanne ikke findes, saa direkte af Kommunekassen, at give Børnene Mad, uden at det faar Fattighjælps Virkning over for Forældre eller Børn.

Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) kom med nogle Udtalelser, som gjorde, at jeg fik en Følelse af, at ogsaa han forstod det saaledes, at Kommunalraaden til Dato godt havde kunnet gøre noget i denne Sag, hvis de havde villet. Nej, de have ikke selv med Amtsraadenes Samtykke kunnet give enten direkte til en Ordning af Sagen, som havde til Formaal at bispise Skolebørn, eller til Foreninger, saaledes at de kunde være sikre paa, at det ikke blev regnet Forsørgerne til Fattighjælp. Der var i Fjor rettet Spørgsmaal i saa Henseende til Indenrigsministeriet, og Indenrigsministeriet svarede, hvad der kan læses i den Beretning, som blev afgiven af Udvalget, at for saa vidt Bidraget blev givet til Foreninger, ansaa man det ikke for at kunne regnes til Fattighjælp, men for saa vidt det blev ydet private, maatte det i hvert Fald staa hen i det uvisse og vilde afhænge af, hvordan den endelige Ordning blev truffen.

Zahle: Det fortælles om Molboerne, at de en Gang ikke kunde finde deres egne Ben. Det forekommer mig, at de moderate i Dag og i det hele taget, medens denne Sag har været til Behandling i Aar, have været stillede paa en noget lignende Maade, fordi de ikke kunde finde deres eget Standpunkt til denne Sag. I Dag have jo forskellige Medlemmer af dette Parti haft Ordet, og det viser sig